

C-13/06. sz. ügy

Az Európai Közösségek Bizottsága

kontra

Görög Köztársaság

„Tagállami kötelezettségszegés – Hatodik HÉA-irányelv – Adómentességek – A 13. cikk B. részének a) pontja – Biztosítási ügyletek – Közúti segítségnyújtási szolgáltatást kínáló szervezet”

A Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2006. december 7. .

Az ítélet összefoglalása

Adórendelkezések – Jogszabályok harmonizálása – Forgalmi adók – Közös hozzáadottértékadó-rendszer – A hatodik irányelvben meghatározott adómentességek

(77/388 tanácsi irányelv, 13. cikk, B. rész, a) pont)

Nem teljesíti a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388 hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontjából eredő kötelezettségeit az a tagállam, amely az említett adó hatálya alá vonja azon közúti segítségnyújtási szolgáltatást, amelynek nyújtását valamely szervezet az elfizetői számára meghatározott éves hozzájárulás megfizetése ellenében vállalja olyan meghibásodási vagy baleseti káresemény bekövetkezése esetén, amelyre e szervezet fedezete kiterjed. Az ilyen szolgáltatás ugyanis megfelel a fenti cikkben említett „biztosítási szolgáltatás” fogalmának, és ennek következtében azt mentesíteni kell a hozzáadottérték-adó alól.

(vö. 14–15. pont és a rendelkezés rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2006. december 7. (*)

„Tagállami kötelezettségszegés – Hatodik HÉA-irányelv – Adómentességek – A 13. cikk B. részének a) pontja – Biztosítási ügyletek – Közúti segítségnyújtási szolgáltatást kínáló szervezet”

A C-13/06. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt

a Bírósághoz 2006. január 9-én

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: D. Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben,

kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Görög Köztársaság** (képviselik: P. Mylonopoulos és K. Boskovits, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: J. N. Cunha Rodrigues a negyedik tanács elnökeként eljárva, K. Schieman (előadó) és E. Levits bírák,

előtanácsnok: P. Léger,

hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a előtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a előtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetével az Európai Közösségek Bizottsága annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Görög Köztársaság – mivel hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: HÉA) kötelessé tette a meghibásodás esetén történő közúti segítségnyújtási szolgáltatást – nem teljesítette a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-ii 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv) 13. cikke B. részének a) pontjából eredő kötelezettségeit.

2 A hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontja szerint:

„Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

a) a biztosítási és viszontbiztosítási ügyletek, beleértve az ehhez tartozó biztosítási ügynöki és közvetítői szolgáltatásokat.”

3 A 2166/1993. sz. görög törvény (FEK A' 137/1993.8.24.) 15. cikkének (42) bekezdése ekként rendelkezik:

„[...] a közúti segítségnyújtási szolgáltatást ellátó természetes és jogi személyek HÉA-kötelesek a segítségnyújtási szolgáltatás vagy más járulékos egyéni szolgáltatás ellenszolgáltatásaként akár hozzájárulás formájában, akár rendkívüli esetben beszedett összegek tekintetében.”

4 Mivel megállapította, hogy az említett 15. cikk (42) bekezdése alapján az ELPA (görög autó

és turistaklub) által a gépjármű meghibásodása vagy balesete esetén az el?fizet?i számára, meghatározott összeg? éves hozzájárulás ellenében nyújtott segítségnyújtási szolgáltatás alapot teremt a HÉA kivetésére az említett hozzájárulás után, és mivel álláspontja szerint az ilyen ügyleteknek mentességet kellene élveznie a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontja alapján, a Bizottság 2004. július 7?én felszólító levelet intézett a Görög Köztársasághoz.

5 Miután e tagállam válaszát nem találta kielégít?nek, a Bizottság 2004. december 22?i levelében indokolással ellátott véleményt küldött e tagállam részére, amelyben felhívta, hogy a kézbesítést?l számított két hónapos határid?n belül vessen véget a hivatkozott kötelezettségszegésnek.

6 Az említett indokolással ellátott véleményre adott 2005. február 23?i válaszában a görög kormány vitatta a felrótt kötelezettségszegést, többek között arra hivatkozva, hogy a szóban forgó közúti segítségnyújtási szolgáltatások, amelyeket nem biztosító, biztosítási ügynök vagy közvetít? lát el, nem min?sülnek biztosítási ügyleteknek a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontja alapján.

7 Keresetlevelében a Bizottság el?terjesztette, hogy a szakosodott szervezetek által a tagjaiknak nyújtott, a gépjármű meghibásodása esetén történ? közúti segítségnyújtási szolgáltatások a biztosítás fogalmának hatálya alá tartozhatnak, amennyiben a fedezett kockázat bizonytalan eseményre vonatkozik, ami abban áll, hogy a hozzájárulással lefedett id?szakban a gépjármű meghibásodás következtében meghatározatlan helyen alkalmatlanná válik a továbbhaladásra.

8 Ellenkérelmében a görög kormány nem vitatja a számára felrótt kötelezettségszegést. Annak el?terjesztésére korlátozódik, hogy a Gazdasági és Pénzügyminisztérium tervezi a 2166/1993. sz. törvény 15. cikke (42) bekezdésének hatályon kívül helyezését. Állítása szerint a szóban forgó jogszabály módosítására irányuló ismételten kinyilvánított szándékára tekintettel, a jelen eljárás oka fogyottá vált, és a Bizottságnak el kellene állnia a keresetét?l.

9 Mindenekel?tt emlékeztetni kell arra, hogy a hatodik irányelv 13. cikkében foglalt adómentességek a közösségi jog önálló fogalmai, amelyek célja annak elkerülése, hogy a HÉA?rendszer alkalmazása tagállamonként eltérjen (lásd különösen a C?349/96. sz. CPP?ügyben 1999. február 25?én hozott ítélet [EBHT 1999., I?973. o.] 15. pontját és a C?8/01. sz. Taksatorringen?ügyben 2003. november 20?án hozott ítélet [EBHT 2003., I?13711. o.] 37. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

10 Közelebbbr?l a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontjában használt „biztosítási ügyletek” fogalma esetében – amelynek meghatározását az említett irányelv nem tartalmazza – a Bíróság többször határozott akként, hogy a biztosítási ügyletekre általában az a jellemz?, hogy a biztosító el?re fizetend? díj ellenében vállalja, hogy a biztosítási esemény bekövetkezése esetén a szerz?dés kötésekor rögzített szolgáltatást nyújtja a biztosított részére (lásd többek között a fent hivatkozott a Taksatorringen?ügyben hozott ítélet 39. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

11 A Bíróság azt is megállapította továbbá, hogy nem szükséges, hogy a biztosító által vállalt szolgáltatás nyújtása a káresemény bekövetkezése esetén pénzüsszeg kifizetéséb?l álljon, mivel ez a szolgáltatás állhat pénzbeli vagy természetbeni segítség nyújtásából is az 1984. december 10?i 84/641/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 339., 21. o.; magyar nyelv? különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 109. o.) módosított, az életbiztosítás körén kívül es? közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24?i 73/239/EGK els? tanácsi irányelv (HL L 228., 3. o.; magyar nyelv? különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 14. o.; a továbbiakban: 73/239 irányelv)

mellékletében megfogalmazottak alapján. A Bíróság ebben a tekintetben többek között azt állapította meg, hogy semmi sem hatalmaz fel a „biztosítás” kifejezésnek a 73/239 irányelv szövegében vagy a hatodik irányelv szövegében szereplő eltérő értelmezésére (a fent hivatkozott CPP-ügyben hozott ítélet 18. pontja).

12 Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy a 73/239 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerint a közvetlen biztosítási tevékenység magában foglalja az ugyanezen cikk (2) bekezdésében érintett segítségnyújtási tevékenységet. Ez utóbbi tevékenység olyan személyek számára nyújtott segítség, akik bajba kerülnek utazásuk során, illetve miközben otthonuktól, állandó tartózkodási helyüktől távol tartózkodnak, ami azt jelenti, hogy a kedvezményezett a biztosítási díj előzetes megfizetése ellenében, a segítségnyújtásra vonatkozó szerződésben meghatározott esetekben és feltételek mellett azonnal segítségben részesül, ha valamilyen véletlen esemény bekövetkezte folytán bajba kerül. A segítségnyújtás magában foglalhatja pénzübeli vagy természetbeni szolgáltatás nyújtását. A természetbeni szolgáltatást a segítségnyújtó alkalmazottjai és berendezései útján nyújthatja. Ahogyan ezen irányelv 2. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, a segítségnyújtás valószínűleg a következő formát öltheti: a közúti gépjárművet érintő baleset vagy meghibásodás esetén a helyszíni hibaelhárítás vagy a gépjármű elszállítása olyan helyre, ahol a javítást elvégezhetik.

13 Végül azon körülmény tekintetében, hogy az ELPA nem biztosító, emlékeztetni kell, hogy – hangsúlyozva azt, hogy a hatodik irányelv 13. cikkében előírt mentességeket szigorúan kell értelmezni – a Bíróság korábban úgy határozott, hogy az említett irányelv 13. cikk B. részének a) pontjában előírt biztosítási ügyletek kifejezés főszabálya szerint kellene tárgy ahhoz, hogy magában foglalja valamely biztosítási fedezet olyan adóalany általi nyújtását, aki maga nem biztosító, de kollektív biztosítás keretében az ügyfelei számára ilyen fedezetet nyújt, olyan biztosító szolgáltatásait használva, aki vállalja a biztosított kockázatot (a fent hivatkozott CPP-ügyben hozott ítélet 22. pontja).

14 Amint arra a Bizottság helytállóan hivatkozik, a fenti megfontolásokból arra kell következtetni, hogy a közúti segítségnyújtási szolgáltatások, amelyek nyújtását az előfizetői számára meghatározott éves hozzájárulás megfizetése ellenében olyan szervezet vállalja, mint az ELPA, azon meghibásodási vagy baleseti káresemény bekövetkezése esetén, amelyre e szervezet fedezete kiterjed, a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontjában meghatározott „biztosítási ügylet” fogalmának a hatálya alá tartoznak, ebből következően mentesnek kell lenniük a HÉA alól.

15 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Görög Köztársaság – mivel hozzáadottérték-adó kötelessé tette a meghibásodás esetén történő közúti segítségnyújtási szolgáltatást – nem teljesítette a hatodik irányelv 13. cikke B. részének a) pontjából eredő kötelezettségeit.

A költségekről

16 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Görög Köztársaságot, mivel pereszes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Görög Köztársaság – mivel hozzáadottérték-adó kötelessé tette a meghibásodás esetén történő közúti segítségnyújtási szolgáltatást – nem teljesítette a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. része (1) bekezdésének a) pontjából eredő kötelezettségeit.**

2) **A Bíróság a Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások

*Az eljárás nyelve: görög.